

Sygnatura akt IX Cupr 1010/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 21-08-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Monika Skibińska

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 21-08-2013 r. we W.

sprawy z powództwa Gminy W.

przeciwko J. S.

- o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt IX Cupr 1010 / 12

UZASADNIENIE

Gmina W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego J. S. kwoty 121,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Podaje, że w czasie kontroli dokumentów przewozu prowadzonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w dniu 10 sierpnia 2010 r. na linii (...)kontroler stwierdził, iż pozwany nie posiadał ważnego biletu na przejazd.

Zgodnie z § 8 ust. 2 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W., stanowiących załącznik do Uchwały nr (...)Rady Miejskiej W.z dnia 15 maja 2008 r., w razie stwierdzenia braku ważnego biletu za przejazd osoby lub przewóz bagażu pasażer jest zobowiązany do uiszczenia należności przewozowej oraz opłaty dodatkowej.

Pozwany zobowiązany jest do zapłaty kwoty 121, 20 zł, tj. należności przewozowej w kwocie 1, 20 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 120 zł.

Spółka MPK w imieniu powoda wezwała pozwanego do zapłaty. Pomimo upływu określonego w wezwaniu do zapłaty terminu, pozwana należności nie uregulował.

(k. 2-5)

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 19 sierpnia 2011 r., VI Ne- e 740996/11 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu zapłacić powodowi kwotę 121, 20 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 sierpnia 2010 r. i kosztami procesu w kwocie 90 zł.

(k. 6, 10)

Od tego nakazu pozwany złożył sprzeciw, w którym zaskarżył go w całości, wskazując, że nie jest winny stronie powodowej żadnych należności.

(k. 11)

Po uzupełnieniu pozwu w trybie art. 505³⁷ k.p.c. strona powodowa w całości podtrzymała swoje dotychczasowe żądanie.

(k. 54-44)

Po uzupełnieniu sprzeciwu pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów bezprawnie przeprowadzonej egzekucji komorniczej.

Wskazał, że w dniu 10 sierpnia 2010 r. nie podróżował autobusem linii (...) oraz nie odebrał wezwania do zapłaty nr (...)z dnia 10 sierpnia 2010 r. W/w wezwanie zostało wystawione na podstawie nieważnego dokumentu (legitymacji studenckiej). Data ważności legitymacji upłynęła przed dniem 10 sierpnia 2010 r., co w wezwaniu do zapłaty nr (...)podane zostało jako powód jego wystawienia. Dokument ten zawierał adres, który był nieaktualny w chwili wystawienia wezwania. Ponadto na wezwaniu figurował nie jego podpis.

Oświadczył, że w/w legitymacja studencka nr (...) została przez niego zagubiona (najprawdopodobniej skradziona) w lipcu 2009 r., co zostało pisemnie zgłoszone w dziekanacie Akademii Medycznej we W.. Legitymacja ta była już wówczas nieważna. Po tym zdarzeniu pozwany nie wyrabiał już kolejnej legitymacji studenckiej, gdyż wkrótce potem ukończył studia medyczne.

Zwrócił uwagę, że wezwane do zapłaty zostało de facto wystawione na podstawie oświadczenia ustnego podającego się za niego oszusta i na podstawie podanych przez niego fałszywych danych. Brak weryfikacji owych danych przez powoda naraziło go na ogromne koszty. O sprawie dowiedział się dopiero w czerwcu 2012 r. z pisma od komornika sądowego przy SR dla Wrocławia Śródmieścia, KM 2504/12, który na podstawie anulowanego następnie nakazu zapłaty zajął pensję pozwanego na korzyść powoda.

(k. 66-69).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny

Pozwany J. S., jako student Akademii Medycznej we W. posługiwał się legitymacją studencką nr (...). W lipcu 2009 r. dokument ten został przez niego zagubiony.

(bezsporne)

W dniu 13 lipca 2009 r. fakt ten pozwany zgłosił w dziekanacie uczelni.

Dowód :

- ***oświadczenie o zagubieniu/kradzieży legitymacji studenckiej z dnia 13 lipca 2009 r., k. 70.***

Ponieważ wkrótce potem pozwany ukończył studia medyczne, nowej legitymacji nie wyrabiał.

(bezsporne)

W dniu 10 sierpnia 2010 r. strona powodowa po kontroli biletów wystawiła wezwanie do zapłaty nr (...), odebrane przez nieustalonego pasażera.

Dowód :

wezwanie nr (...), k. 52.

W dniu 13 września 2010 r. strona powodowa sporządziła adresowane do pozwanego przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 121,20 zł tytułem nieuiszczenia opłaty za przewóz autobusem linii (...) w dniu 10 sierpnia 2010 r. Wezwanie to zostało skierowane na nieaktualny adres powoda przy ul. (...)w G..

Dowód :

- ***przesądowe wezwanie do zapłaty wraz z zpo, k. 53-54.***

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Gmina W. dochodzi od pozwanego zapłaty należności związanych z wykonywaniem przewozu środkami komunikacji zbiorowej na obszarze miasta W..

Zgodnie z art. 7.1.4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jednym z zadań własnych gminy jest lokalny transport zbiorowy. Gmina W. wykonuje to zadanie poprzez Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne sp. z o.o. we W., tj. spółkę komunalną zapewniającą tabor i obsługę publicznego transportu miejskiego. Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Zatem obowiązkiem przewoźnika jest wykonanie usługi przewozu osób lub rzeczy, zaś ekwiwalentnym obowiązkiem pasażera (w przypadku przewozu osób) jest zapłata wynagrodzenia. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu lub przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym – art. 16.1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe.

W razie skorzystania z usługi przewozu bez uiszczenia opłaty (wynagrodzenia przewoźnika), tj. bez wykupienia biletu, po stwierdzeniu tej okoliczności przez przewoźnika lub osobę przez niego upoważnioną braku odpowiedniego dokumentu przewozu osób bądź ważnego dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, pasażer, który skorzystał z usługi, zobowiązany jest – niezależnie od obowiązku pokrycia należności za przejazd – do uiszczenia opłaty dodatkowej w wysokości 50-krotności opłaty za przejazd - § 2.1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz.U. Nr 14, poz.117) i § 8.4 zasad odpłatności za przejazdy środkami komunikacji zbiorowej organizowanej przez Gminę W. przyjęte przez Radę Miejską W. uchwałą nr (...)z dnia 15 maja 2008 r.

Spór pomiędzy stronami dotyczył samego faktu, czy w dniu 10 sierpnia 2010 r. pozwany skorzystał z transportu miejskiego linią autobusową (...).

Strona powodowa wskazywała, że dokumentami potwierdzającymi jej roszczenie są dwa wezwania: nr (...) oraz z dnia 13 września 2010 r. Pozwany zarzucał, że to nie on jechał środkiem komunikacji miejskiej, w którym wystawione zostało wezwanie do zapłaty. Podał, że legitymację studencką, na podstawie której zostało ono wystawione, utracił już w 2009 r. Na dowód powyższego przedłożył oświadczenie o zagubieniu/kradzieży legitymacji studenckiej z dnia 13 lipca 2009 r.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego, popartym w/w dowodem z dokumentu (oświadczeniem). Odmówił natomiast wiary twierdzeniom powoda. Wezwanie nr (...) przedłożone zostało przez stronę powodową poświadczoną przez radcę prawnego mało czytelnej kserokopii, na podstawie której nie sposób zidentyfikować nie podpisu, ani nawet danych pasażera, których można się co najwyżej domyślać. Powyższe powoduje uznanie przedłożonego dokumentu za

niespełniającego wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawia pod znakiem zapytania twierdzenia powoda i zasadność jego żądania.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w chwili zdarzenia pozwany nie posługiwał się w/ w legitymacją studencką wobec jej zagubienia. Fakt tej czyni niemożliwym okazanie jej podczas kontroli przez pozwanego.

Dodatkowo należy zauważyć, że udowodnienie, że jego legitymacją posługiwała się osoba trzecia nie należało do pozwanego. Ciężar udowodnienia faktu posługiwania się nią podczas kontroli przez pozwanego spoczywał natomiast na stronie powodowej, albowiem powód wykazał zdaniem sądu, że zgubioną legitymacją nie mógł się legitymować w dniu kontroli biletów tj. 10.08.2010r.

Z tego obowiązku dowodowego strona powodowa się nie wywiązała.

Należy stwierdzić, że powód Gmina W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, nie udźwignął ciężaru prowadzenia procesu i prezentacji materiału dowodowego. Sąd uznał, że nie wywiązał się on z ciążącego na nim obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia, co z kolei powoduje jego oddalenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.